

Han trykkede flygtigt Emanuels Haand og bortfjernede sig gennem Haven.

Overvældet af Bispens Ord blev Emanuel staaende og vedblev at stirre efter ham med det forstumlede Udtryk, som Mennesker faar, naar de pludselig ser alle deres Fremtidsplaner kuldkastede af en stor og uventet Lykke og derfor i første Øjeblik ikke ret veed, om de skal le eller græde.